

ΑΠΟΦΑΣΗ 68 / 2020

(Αριθμός κατάθεσης 911/319/01.07.2019 αίτησης)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή
Πρωτοδικών, χωρίς την σύμπραξη γραμματέα.

Πρόεδρο

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 3 Φεβρουαρίου 2020, για να
δικάσει την αίτηση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ –
GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» (ΑΦΜ
997495285) και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος της
(υπ' αριθ. Α655934 γραμμάτιο), η οποία κατέθεσε έγγραφο
σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) του ΑΦΜ
στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ με το διακριτικό τίτλο
το οποίο βρίσκεται στον του Νομού 2)
ΑΦΜ στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η
ταβέρνα με το διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στην του Νομού
3) του ΑΦΜ στην
εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η ταβέρνα με το διακριτικό τίτλο η
οποία βρίσκεται στη του Νομού 4) του
ΑΦΜ στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το ψητοπωλείο με το

2^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και, γενικά, τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46§1, 47§1 και 48§1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά.. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στον δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του Ν. 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρουμένης, σύμφωνα με το άρθρο 3§2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς

συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2123/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49§6 του Ν. 2121/1993, η οποία παρ. 6 προστέθηκε με τη παρ.1 άρθρου 46 Ν.3905/2010,ΦΕΚ Α 219/23.12.2010), οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρ. 55§1 στοιχ. Β', το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο, ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56§§1 και 2 του ίδιου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτή που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η

3^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49§1 εδ. δ' του Ν. 2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς, ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διατάξεως του άρθρου 728§1ζ του ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/1992 (Φ.Ε.Κ. 104/30.6.1992, τεύχος Α') «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5, και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5§1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη

εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύτηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή, αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος κατ' αρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον: α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα, για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύτηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι Η.Π.Α., το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε (δημοσιεύτηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος, που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55§2 του 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου (2121/1993), στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5§2 του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5§2 του Ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56§4 του Ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγου των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να

διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. για τα παραπάνω ΜΠΘ 133 και 11802/2014 δημ. στην ΤρΝΠλ Ισοκράτης, ΜΠΘ 2696/2005, ΜΠΘ 1188/2005, ΜΠΘ 999/2005, ΜΠΘ 10674/2004, ΜΠΘ 12188/2004, ΜΠΑ 418/2004, αδημοσίευτες στο νομικό περιοδικό τύπο, καθώς και τις ΜΠΡοδ. 606/1999, ΔΕΕ 1999.869, ΜΠΧίου 118/1998 ΔΕΕ 1999.593). Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ότι συνέταξε το αναφερόμενο αμοιβολόγιο, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του Ν. 2121/93, γνωστοποίησε στο κοινό, με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και τους πρώτο, τέταρτο και έκτο των καθ' ων η αίτηση, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών της, πλην όμως οι τελευταίοι, οι οποίοι διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα, στις περιοχές και του Νομού μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, είναι αδιάφοροι και αδιάλλακτοι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιούν το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας. Με βάση το παραπάνω ιστορικό, το οποίο εκτίθεται εκτενέστερα στην κρινόμενη αίτηση, επικαλούμενη δε, περαιτέρω, επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητεί να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησαν ο πρώτος, τέταρτος και έκτος των καθ' ων, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο προαναφερόμενο κατάστημά τους, σε καθημερινή βάση, για τα έτη 2011 - 2017 ο πρώτος, 2013 – 2018 ο τέταρτος και 2014 – 2018 ο έκτος, στα συνολικά ποσά των 800 ευρώ για τον πρώτο των καθ' ων, 450 ευρώ για τον τέταρτο των καθ' ων και 625 ευρώ για τον έκτο των καθ' ων, να υποχρεωθούν οι πρώτος, τέταρτος και έκτος των καθ' ων να της καταβάλουν, προσωρινά, το ήμισυ του αιτούμενου ποσού και να υποχρεωθούν να προσκομίσουν τους καταλόγους με τους

5^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το επίδικο διάστημα, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους. Τέλος, ζητεί να καταδικαστούν στη δικαστική της δαπάνη. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, η οποία είναι επαρκώς ορισμένη, αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2§1, 49, 54 - 58 του Ν. 2121/1993, 74, 176, 682 επ., 728§1 εδ. ζ' και 729§2 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα όσα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη αναφέρθηκαν και πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, λαμβανομένου υπόψη ότι για το παραδεκτό του καταψηφιστικού αιτήματός της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, καθόσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις, όχι δε κατά την προσωρινή επιδίκασή τους με τη μορφή ασφαλιστικού μέτρου (πρβλ. άρθρ. 1 του Ν. Γ'ΟΗ/1912, βλ. Π. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 1980, σελ. 245). Σημειωτέον, ότι το Δικαστήριο τούτο, δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η υπόθεση όμως τούτη, δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεύει την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕΘ 259/2010, Νόμος, ΕΑ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και συνεπώς, αφενός για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, ως αιτείται η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (άρθρο 49 παρ. 1 ν.2121/1993 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ).

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων (μ' επιμέλεια της αιτούσας) και (μ' επιμέλεια του πρώτου καθ' ου) που εξετάστηκαν ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου και από την εκτίμηση των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, καθώς και από όσα ανέπτυξαν προφορικώς οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, αστική, μη κερδοσκοπική εταιρία είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του αυτού ως άνω νόμου για το σύνολο του ρεπερτορίου των μελών της. Η αιτούσα ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νόμιμα, οι δε εταίροι της ήταν μέχρι την ίδρυσή της αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί, που λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, η δε ίδρυση και λειτουργία καθενός από αυτούς είχε εγκριθεί με τις αριθ. 11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30.12.1997), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Η αιτούσα νομιμοποιείται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55§2 και 58 του Ν. 2121/1993 να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών της και δηλώνει ότι έχει αυτή την εξουσία, ενώ δεν πιθανολογήθηκε ανατροπή του παραπάνω τεκμηρίου. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργούσα για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις της έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες κρίθηκε ότι νομιμοποιείται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η

6^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

αιτούσα, ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και, συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων της, η αιτούσα, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι πολύ υψηλότερες, και δη οι εταίροι της, συμφώνησαν και κατάρτισαν αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες «ΚΕΡΔΟΣ» (20.04.2012), «ΑΥΓΗ» (20.04.2012), «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (19.04.2012). Εξάλλου, το παραπάνω αμοιβολόγιο δημοσιεύθηκε και γνωστοποιήθηκε εκ νέου με δημοσίευση από την αιτούσα σε τρεις εφημερίδες, «ΑΓΟΡΑ» (29.05.2015), «ΑΥΓΗ» (6.05.2015) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (18.06.2015). Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητα

της, η αιτούσα έχει ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών της και έχει προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Σύμφωνα με το κοινό νέο αμοιολόγιο που προαναφέρθηκε, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη, όπως είναι εστιατόρια, καφετέριες, καφενεία κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και το χρονικό διάστημα λειτουργίας. Έτσι, σύμφωνα με τον παραπάνω κατάλογο, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος, ανάλογα με την επιφάνεια (στεγασμένο χώρο) του καταστήματος. Με βάση το ως άνω αμοιολόγιο η αμοιβή καθορίστηκε, για τις ως άνω επιχειρήσεις με διάρκεια λειτουργίας από 8-12 μήνες και εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι μέχρι 200 τ.μ. στο ποσό των 200 ευρώ και μέχρι 300 τ.μ. στο ποσό των 250 ευρώ ετησίως και εφόσον πρόκειται για μεν επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και πέντε μήνες στο 50% των προαναφερόμενων ποσών. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι: Ο πρώτος των καθ' ων, επί
λειτουργούσε και εκμεταλλευόταν στον κατάστημα υγειονομικού
της συμβολής των οδών κατάστημα υγειονομικού
ενδιαφέροντος (καφέ – μπουγατσάδικο). Το εν λόγω κατάστημα λειτουργούσε κατά κατάστημα υγειονομικού
κανόνα ώρες ημέρας και η χρήση μουσικής δεν αποτελεί προϋπόθεση για την κατάστημα υγειονομικού
προσέλκυση πελατείας, ούτε η χρήση αυτής συμβάλλει στην επαύξησή της, ενώ η κατάστημα υγειονομικού
διάφορη πελατεία του δεν φέρεται να ενδιαφέρεται για μουσική. Συνεπώς, η αίτηση θα κατάστημα υγειονομικού
πρέπει ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη ως προς τον πρώτο καθ' ου. Ο τέταρτος καθ' κατάστημα υγειονομικού
ου, κατάστημα υγειονομικού διατηρεί κατάστημα ψητοπωλείο, επιφάνειας 100 τ.μ., με κατάστημα υγειονομικού
το διακριτικό τίτλο κατάστημα υγειονομικού το οποίο βρίσκεται στα κατάστημα υγειονομικού του Νομού κατάστημα υγειονομικού
και λειτουργούσε κατά τη διάρκεια των επιδίκων ετών 2013, 2014, 2015, κατάστημα υγειονομικού
2016, 2017 και 2018. Ο έκτος καθ' ου, κατάστημα υγειονομικού διατηρεί κατάστημα κατάστημα υγειονομικού
ψητοπωλείο, επιφάνειας 250 τ.μ., με το διακριτικό τίτλο κατάστημα υγειονομικού το οποίο κατάστημα υγειονομικού
βρίσκεται στα κατάστημα υγειονομικού του Νομού κατάστημα υγειονομικού και λειτουργούσε κατά τη διάρκεια των κατάστημα υγειονομικού
επιδίκων ετών 2014, 2015, 2016, 2017 και 2018. Οι ως άνω επιχειρήσεις των τέταρτου κατάστημα υγειονομικού
και έκτου καθ' ων πιθανολογείται ότι λειτουργούσαν κατά τη διάρκεια των επιδίκων κατάστημα υγειονομικού

7^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

ετών, στο οποίο καθημερινά γινόταν χρήση υλικών φορέων ήχου με ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο. Μολονότι δε οι ανωτέρω καθ' ων χρησιμοποιούσαν, κατά τη διάρκεια των προαναφερόμενων ετών, το ενδεικτικά αναφερόμενο στην κρινόμενη αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας, όπως πιθανολογήθηκε από την κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας και παρόλο, που οχλήθηκαν σχετικά από τα μέλη της αιτούσας και την αιτούσα, μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης αδιαφόρησαν σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Η μεταδιδόμενη ως άνω μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους, καθόσον μ' αυτή ψυχαγωγούν την πελατεία τους, συμβάλλει δε στην προσέλκυση, διατήρηση και επαύξηση της πελατείας τους, δοθέντος ότι πιθανολογήθηκε ότι μετέδιδαν μουσική δικαιούχων που εκπροσωπεί η αιτούσα. Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι τα ποσά της εύλογης αμοιβής, που η αιτούσα κατ' αποκοπή καθορίζει με τα κατά τακτά χρονικά διαστήματα εκδιδόμενα από μέρος της, κατά τα προαναφερόμενα, αμοιβολόγια, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση των μελών της και της ίδιας για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου, είναι προφανές ότι δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο, μπορούν, όμως, να αποτελέσουν τη βάση κρίσης του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο. Στην κρινόμενη υπόθεση παρατηρείται ότι οι τέταρτος και έκτος καθ' ων διατηρούν και εκμεταλλεύονται την προαναφερόμενη επιχείρηση σε περιοχή που εμφανίζει αξιόλογη κίνηση, για το είδος της ασκούμενης από τον τελευταίο επιχείρησης. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, που πιθανολογήθηκαν, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή κατά το αντίστοιχο αίτημα της, η εύλογη δε αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν: Α) Ο τέταρτος καθ' ου για τα επίδικα έτη, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στο προαναφερόμενο κατάστημά του, πρέπει να καθοριστεί, 75 (150 X 50% =) ευρώ ανά έτος (από 2013 έως και 2018) και συνολικά, για τα 6 έτη (75 ευρώ X 6 έτη =) 450 ευρώ πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α. επί της ως άνω εύλογης αμοιβής. Β) Ο έκτος καθ' ου για τα επίδικα έτη, για τη χρήση υλικών

φορέων ήχου στο προαναφερόμενο κατάστημά του, πρέπει να καθοριστεί, 125 (250 X 50% =) ευρώ ανά έτος (από 2014 έως και 2018) και συνολικά, για τα 5 έτη (125 ευρώ X 5 έτη =) 625 ευρώ πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α. επί της ως άνω εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών της αιτούσας, όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό της απόφασης, καθόσον πολλοί από τους τελευταίους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ως εκ τούτου πρέπει να γίνει δεκτό το αντίστοιχο αίτημα της αιτούσας και να επιδικαστεί υπέρ της το ήμισυ του ποσού, το οποίο, κατά τα προαναφερόμενα, καθορίστηκε ως εύλογη αμοιβή των μελών της. Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, οι τέταρτος και έκτος καθ' ων έχουν υποχρέωση, κατά το νόμο (άρθρ. 56§4 του Ν. 2121/1993), να παραδίδουν στην αιτούσα και, μάλιστα, χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, πρέπει να γίνει δεκτό και το περαιτέρω αντίστοιχο αίτημα της αιτούσας και να υποχρεωθούν οι τέταρτος και έκτος των καθ' ων, κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό, να παραδώσουν στην αιτούσα τους ζητούμενους καταλόγους για το επίδικο χρονικό διάστημα. Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό. Οι τέταρτος και έκτος των καθ' ων, λόγω της ήττας τους, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας (άρθρ. 176 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ καταργημένη τη δίκη ως προς τους δεύτερο, τρίτη και πέμπτο των καθ' ων η αίτηση.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση ως προς τον πρώτο καθ' ου.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση ως προς τους τέταρτο και έκτο των καθ' ων.

8^ο φύλλο της υπ' αριθ. 68/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν στην αιτούσα, για την από μέρους τους χρήση υλικών φορέων ήχου στις αναφερόμενες στο αιτιολογικό επιχειρήσεις τους, ο τέταρτος καθ' ου η αίτηση στο ποσό των εβδομήντα πέντε (75) ευρώ ανά έτος, πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α. για τα έτη από 2013 έως και 2018 και συνολικά τετρακόσια πενήντα (450) ευρώ και ο έκτος καθ' ου στο ποσό των εκατόν είκοσι πέντε (125) ευρώ, πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α. για τα έτη από 2014 έως και 2018 και συνολικά εξακόσια είκοσι πέντε (625) ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους παραπάνω τέταρτο και έκτο καθ' ων η αίτηση, να καταβάλουν, προσωρινά, στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους τέταρτο και έκτο καθ' ων η αίτηση να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν, κατά τις παραπάνω χρονικές περιόδους.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους τέταρτο και έκτο καθ' ων η αίτηση, στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ, για καθένα εξ αυτών.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στη στις 27 Φεβρουαρίου 2020, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

